

Ĉerpaĵo de Lu Wunsch-Rolshoven: Amaskomunikilaj rilatoj por Esperanto. La tuta teksto troveblas ĉe: <http://www.esperantoland.org/dosieroj/SeminarioAmaskomunikilajRilatoj.pdf>

Kion komuniki al ĵurnalistoj (kaj kion ne)?

[...]

Prezento de la hodiaŭa realeco de Esperanto: Renkontiĝoj internaciaj, interreto, muziko, infanoj/denaskuloj, Afriko, Nepalo - kaj ilian progreson dum la pasintaj jardekoj. Junuloj (ĉar grandparte homoj lernas kiel junuloj kaj pli facile sekvas samaĝan modelon). Libroj, gazetoj. (Ĵurnalistoj ne povas multe moki pri prezento de la realeco.)

Iom lingvostrukturo, ekzemplaj frazoj; komunumo; historio; fono.

Privata uzado: Rilato ĉ. 1:100 ĝis 1:4000 kompare kun la angla lingvo. Kreskado: Renkontiĝoj, muziko, familio/denaskuloj, interreto (vikipedio), Afriko, scienco pri Esperanto, vortaroj. Akceptiĝo ĉe PEN Internacia. (Scii, ne nepre diri: Stagno ĉe libroj (malfacila tutmonda merkato, interreto) kaj asocioj (ne plu necesas por Esperanto-uzado))
eo.wikipedia.org/wiki/Statistiko_de_Esperantujo

Ŝtataj instancoj: Ĉinaj retejoj, papo, 6000 ekzamenoj jare en Hungario, 50 universitatoj tutmonde, studoj en Poznano, profesoro en Amsterdamo, lingvo en Eŭropa Referenckadro

Lernfacileco: Du ĝis tri semajnfinoj (ĉ. 50 horoj) kiel bazo; ĉ. triono de la tempo por sama nivelo en aliaj lingvoj; rapide eklernebla: verŝajne ĉ. 80 % de la Esperanto-parolantoj lernis Esperanton dum maksimume 50 horoj antaŭ la unua ekuzado. Sen instruisto (plu)lernebla. Alta nivelo atingebla (post dek jaroj ofte pli alta ol en aliaj fremdlingvoj; duona horo tage: 10 jaroj Eo ~ 30 jaroj angla).

Neŭtrala, tutmonda kulturo: Neŭtraleco hodiaŭ malpli grava argumento (franco parolas kun ĝito en la angla aŭ Esperanto – ambaŭkaze neŭtrala lingvo). Tamen: Angla-usona kulturo ĉien disvastiĝas; tradukoj el la angla al germana: ĉ. 50 % de la tradukoj; tradukoj el la angla al Esperanto: ĉ. 20 % de la tradukoj en Esperanton; pli ekvilibra.

Ne: Bedaŭro pri ne-akcepto de Esperanto, pri stagno/malkresko de membronombroj (aŭ kun klarigo: Signo de normaliĝo – hodiaŭ asocioj malpli gravas pro interreto ks.; „ĉu vi membras en asocio de anglaparolantoj?“), pri iu ajn malsukceso/malprogreso/neprogreso rilate al Esperanto (se ne eblas montri, ke jen okazis diskriminacio, kiu povas parte klarigi la nunan malgrandecon de Esperantujo). Ĉiukaze plendi danĝeras – povas esti, ke la ĵurnalistoj kredas la argumentojn de la alia flanko.

Ne (laŭ mi): Monda lingvo-problemo en ĉiuj facetoj. „Ni volas...“ - „Kaj kion vi jam atingis?“ Dependeco de la urbograndeco/gazetograndeco k. s.: Kion komuniki en grandurbo/en urbeto;

al granda/malgranda gazeto; al pagata/anoncgazeto? Legi gazeton por kompreni, kion eblas tie enmeti (rubriko/graveco).

Nomoj por Esperanto: Internacia lingvo; eble: pontlingvo; malpli: planlingvo (kp. „planekonomio“); ne (sed ofte ne evitebla): artefarita lingvo; eble lingvo de tutmonda komunikado, de internacia amikeco, por vojaĝoj k. s.

Nombro de parolantoj: Tutmonde ĉ. 100.000 parolas Esperanton flue kaj regule (ĉ. 100.000 ĝis 200.000 en Eŭropo dirus „mi parolas Esperanton“, se eliri de la censoj en Litovio kaj Hungario). Verŝajne kelkaj milionoj iam lernis Esperanton. (Vikipedio: Nombro E-parolantoj) Tri esencaj informoj (ekz. parolantoj en 120 landoj; lernebla dum tri semajnfinoj; 120 libroj jare). Tiujn oni povas memori por transdoni en interparolado/intervjuo eĉ sen la koncernaj demandoj.

Informi laŭ propraj preferoj kaj intereso de la ĵurnalisto. Ni havas multege pli da informoj ol unu artikolo povas prezenti.

Poste kontroli la rezulton (vidu sube) por kompreni, kio publikiĝas kaj kiel.

Kio restos ĉe leganto/aŭskultanto post semajno/monato/jaro?

„Estis io pri Esperanto.“ „Sonis interese.“ „Pozitiva prijuĝo de ĵurnalisto.“ Sekve: Pli gravas la etoso de la interparolado (kiu speguliĝos en la artikolo) ol la unuopa informo. Eĉ pli en radio/televideo.